

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

oktober ■ 2020

Posvetitev družin Jezusovemu Srcu

*P*osvetitev družin se je začela z duhovnikom Mateom Crowley-Boeveyjem, ki se je leta 1875 rodil v Peruju. V duhovnika je bil posvečen leta 1898. Leta 1906 je mesto Valparaiso prizadel hud potres. Gospod Mateo je vse svoje moči posvetil pomoči potrebnim, zato je zbolel. Potem so ga za eno leto poslali v Evropo, da bi si odpočil.

Bolan in izmučen je leta 1907 klečal v kapeli prikazovanj v Paray-le-Monialu. Dogodek je opisal z naslednjimi besedami: »Molil sem, nenadoma sem v sebi začutil nenavaden šok. Zadel me je udarec milosti, zelo močan, a neskončno nežen. Ko sem vstal, sem bil popolnoma ozdravljen. Potem sem, klečeč v svetišču, utopljen v zahvalo, razumel, kaj Gospod želi od mene.« Spoznal je, da mu Gospod naroča, naj družino za družino posveti Jezusovemu Srcu. Ta načrt je razodel svetemu papežu Piju X. in ga prosil za dovoljenje. Papež mu je odgovoril: »Ne samo, da ti dovolim, zapovedujem ti, da daš

svoje življenje za to delo odrešena. Posveti mu vse svoje življenje.« Samo do leta 1911 se je posvetilo okrog 120.000 družin iz različnih držav, kar je naravnost čudež. Tudi v Sloveniji se je ta posvetitev močno razširila. Ocenjuje se, da je bila Jezusovemu srcu posvečena približno petina naroda, tj. okrog 25.000 družin. Te družine so gojile močan duh vere, molitve in apostolske gorečnosti. Po številnih družinah so se dogajala spreobrnjenja in v marsikateri so se razmere in odnosi uredili ali izboljšali. Gospod Mateo je vse svoje življenje širil to posvetitev in 4. maja 1960 umrl v duhu svetosti.

Kaj je bistvo posvetitve? Ker se zavedamo, da prava ljubezen prihaja samo od Jezusovega Srca, ki je bilo za nas iz ljubezni prebodeno na križu, želimo, da Jezus s to ljubeznijo kraljuje tudi v naših srcih. Gre za veliko Božjo milost, ki nam pomaga opravljati dobra dela v družini. Cilj je, da Jezusu predamo svojo družino, da jo porabi za svoje načrte, ki so za nas nadvse koristni. Sami

pa se trudimo, da bi bil Jezus dejansko kralj v naših družinah, tako da vedno bolj sprejemamo njegovo ljubezen in se mu jo trudimo vračati v dejanjih – z življenjem po njegovem nauku in zapovedih.

Kako se posvetiti? Družina si priskrbi kip ali podobo Jezusovega Srca in pripravi najpomembnejše mesto v hiši. Nato izberejo dan posvetitve, npr. prvi petek, praznik, god enega od članov. Duhovnika prosijo, da na dogovorjeni datum pride na njihov dom in družino posveti Jezusovemu Srcu. Če je mogoče, na tisti dan vsi družinski člani prejmejo zakramenta svete spovedi in svetega obhajila. Datum posvetitve zapišejo na sliko ali na podstavek kipa. Vse poteka sloves-

no. Posvetitev obnovljamo vsako leto na isti datum. K družinski molitvi se doda še molitev k Jezusovemu Srcu.

Kako poteka posvetitev, si lahko ogledate na naši spletni strani.

V naši župniji si želimo, da bi se čim več družin posvetilo Jezusovemu Srcu. Posvetitev družin in oseb smo izbrali za letošnjo skupno adventno akcijo. Skupimo skupaj in naj Jezusovo Srce kraljuje s svojo ljubeznijo v nas in naših družinah.

Kaplan Aljaž

Pričevanje: Posvetitev Jezusovemu Srcu v naši družini

*N*e vem natanko, do kod seže moj najzgodnejši spomin, star sem moral biti kakšnih 4 ali 5 let. Ob nedeljskih večerih smo v družini molili rožni venec, ki sem se mu včasih upiral, včasih ob njem zaspal, ... nikoli pa moja udeležba ni bila vprašanje. Z leti smo izgubili ogenj za povsem redno in skupno molitev: včasih je pač odpadla, spet drugič nismo bili prisotni vsi. Posledice pa so bile dokaj hitro vidne: manj smo bili edini, več je bilo trenj itd. In to so moji starši opazili. Ob sklepu nekega izleta smo ugotavljali, da zaznavamo več družinskih trenj, in ker smo verovali v moč molitve, smo tik pred prihodom domov sklenili, da bomo obnovili staro navado molitve rožnega venca. Takrat sem bil že pošteno v najstniških letih.

Nedolgo zatem je župnik predlagal posvetitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu s pripravljalnimi srečanji in domačimi molitvami. Posvetitev je najprej stvar posameznikove osebne odločitve, obenem pa smo jo pri nas živeli

družinsko. Naša takratna družinska molitvena praksa nas je dokaj spontano vodila v odločitev, da se pridružimo posvetitvi. V meni nikoli ni bilo pravega dvoma o tem, ali se ji želim pridružiti ali ne. Ob sklepnem dejanju je vsaka sodelujoča družina prejela diplomo s kratkim besedilom in sliko. To je potem končalo na steni našega stanovanja. To pa je tudi vse, kar mi je ostalo v spominu glede dogodkov.

Precej bolj pa so mi v srcu ostali duhovni sadovi celotnega dogajanja. Posvetitev je v našo družino prinesla temeljni mir, tudi v odnos mojih staršev. Jasno je, da tega nikoli nisem razumel kot nekaj magičnega, kot trenutek, zaradi katerega je vse popolnoma drugače, kot dejanje, ki odpravi vse konflikte, kot ščit, ki odbije vse stiske in bolezni. Sploh ne. Prejeti mir v naših odnosih in v nas samih pa je postal temelj, na katerega smo se lahko sklicevali in h kateremu smo se vedno znova vračali. In ko smo se, je bil trden in zanesljiv v svojih sadovih.

Že več kot 15 let ne živim več doma, odvisno od tega, kam uvrstim študentska leta. Mama je medtem v božjem miru umrla, oče živi spravljeno in svobodno. V duhovnem smislu se niti v moji notranjosti

niti v mojem odnosu s starši ni kaj dosti spremenilo. Milost miru, ki izhaja iz posvetitve, je nezlomljiva in zelo resnična.

Janez

Molitev rožnega venca kot duhovna telovadba

*L*etos smo v naši državi 23. septembra prvič praznovali državni praznik dan slovenskega športa. Na ta dan naj bi se kar največ prebivalcev Slovenije udeležilo kakšne športne ali gibalne dejavnosti in s tem poskrbelo za svoje telesno zdravje. Ker pa že star pregovor pravi *mens sana in corpore sano*, torej *zdrav duh v zdravem telesu*, se kot veren človek sprašujem, kakšna pa je moja »duhovna telovad-

ba« in »duhovna telovadba« mojih sodržavljanov. S tem izrazom mislim na molitveno življenje.

V Sloveniji so za vse državljane dela prosti dnevi tudi nekateri verski prazniki, a tako za telesno kot duhovno zdravje je vsekakor premalo, če se s telesno in duhovno telovadbo ukvarjamo samo na dan praznika, vse druge dni pa ti dve področji zanemarjamo. Cerkveno leto

nam za duhovno telovadbo ponuja kar cele mesece in ne samo dneve, od adventnega in postnega časa, majske šmarnične pobožnosti do rožnovenskega meseca oktobra, v katerega smo vstopili. Ampak: ali je rožni venec sploh še aktualna molitev za sodobnega človeka? Kaže namreč, da postaja molitev naših babic in dedkov, saj si novodobni človek, ki si vedno hitreje izmenjuje vedno več informacij, težko vzame čas za okoli dvajset minut trajajočo monotono aktivnost, kot je molitev rožnega venca, ko se pravzaprav nič ne dogaja. A kljub facebooku, instagramu, vibru in podobnim novodobnim omrežjem in aplikacijam je potrebna tudi izmenjava informacij med človekom in Bogom.

Z molitvijo rožnega venca sem se zbližal na nekem romanju v Medžugorje, ko smo na avtobusu s to molitvijo premagovali več ur trajajočo vožnjo do tega romarskega svetišča. Takrat sem bil kot mlad fant povabljen, da pred celim avtobusom stopim naprej, k mikrofону, in zmolim desetko te molitve, čeprav sem se poskušal na vse mogoče načine in z najrazličnejšimi izgovori temu izogniti. A izgovori so bili neuspešni in od takrat že približno dvajset let rožni

venec molim vsak dan. Čeprav ga molim ob najrazličnejših priložnostih (z otroki, ko se vozimo v šolo, na poti v službo ipd.), opažam, da mi najbolj ustreza, če ga zmolim zgodaj zjutraj. Takrat, ko vsi še spijo in sem lahko z Bogom popolnoma sam, brez zunanjih šumov in drugih motečih dejavnikov, je izmenjava informacij z Njim najučinkovitejša. K tej molitvi me je spodbudilo vprašanje našega sedanjega župnika, ki me je pri neki spovedi večkrat vprašal: »Kdaj pa ti moliš?« Jaz pa sem mu odgovarjal, da z otroki molim zjutraj, z ženo in otroki pa zvečer.

Pred nami je oktober, ki je v Cerkvi mesec, posvečen molitvi rožnega venca. Želim nam, da bi si vzeli čas za duhovno telovadbo ob jagodah rožnega venca. Namenov molitve ima vsak od nas, o tem sem prepričan, kar veliko, samo dopustiti moramo, da si to priznamo in Bogu odpremo svoja srca za najrazličnejše prošnje, zahvale, čaščenje. Naj nam torej Sveti duh pomaga, da bomo vsak dan vsaj za trenutek izključili elektronske naprave in druge prinašalce najrazličnejših informacij ter si vzeli čas za duhovno telovadbo in s tem za izmenjavo informacij z Bogom.

Samo Košir

Si upaš biti gospod?

Knjiga in čaj

Avtor knjige Sam Guzman trdi, da je beseda gospod in s tem beseda mož na slabem glasu. Tudi v krščanskem svetu. Gospodje so postali negospodje in moški nemoški. Kako je prišlo do tega in zakaj? Zakaj je danes tako zelo razširjen feminizem? Zakaj je v cerkvah veliko žensk, moški pa so v manjšini? Zakaj so po drugi strani moški še vedno nasilni? Knjiga *Si upaš biti gospod?* nam pomaga odgovoriti na ta in številna druga vprašanja. Toplo ste povabljeni, da se nam v torek, 12. oktobra,

po večerni sveti maši pridružite na pogovoru v župnijski knjižnici.

Zdenka Sušec

»Ni dovolj sklicevati se na dediščino preteklosti, saj se mora vsaka generacija sama ponovno odločiti za krščanstvo.«

(sv. Janez Pavel II.)

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljan-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Primož Brovč
Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo: 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 19.00

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

**VEČERNE SVETE MAŠE BODO OD
26. OKTOBRA 2020 DALJE
OB 18.00
(PO ZIMSKEM URNIKU)**

Pričakujemo ...

NEDELJA, 4. OKTOBER

- ob 11.30 podelitev svete birme

SREDA, 7. OKTOBER

- ob 19.45 biblična skupina v župnijski knjižnici

ČETRTEK, 8. OKTOBER

- ob 20.00 začetek večerov Spoznavanje krščanstva in katehumenat v veroučni učilnici

TOREK, 13. OKTOBER

- ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Si upaš biti gospod?*

SREDA 21. OKTOBER

- ob 19.45 biblična skupina v župnijski knjižnici

NEDELJA, 25. OKTOBER

- PREMIK URE NA ZIMSKI ČAS
- Od 26. oktobra bodo večerne svete maše ob 18.00.

NEDELJA, 1. NOVEMBER

- vsi sveti, slovesni praznik: v cerkvi Vseh svetih svete maše vsako uro od 8.00 do 15.00 ter ob 17.00 in 18.00, spovedovanje ves dan
- ob 15.00 sveta maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore, potem molitev in blagoslov pokopališča pri Sv. križu
- ob 19.00 molitev rožnega venca za vse rajne v stari cerkvi
- ob 20.00 tradicionalni molitveni večer za mlade v cerkvi Vseh svetih

PONEDELJEK, 2. NOVEMBER

- spomin vseh vernih rajnih: svete maše ob 9.00 in 18.00, v Tomačevem ob 18.00